

नारायणकवचम्

{॥ नारायणकवचम् ॥}

राजोवाच ।

यथा गुप्तः सहस्राक्षः सवाहन्निपुसैनिकान् ।

क्रीडन्निव विनिर्जित्य त्रिलोक्या बुभुजे श्रियम् ॥ १ ॥

भगवन्सुन्माख्याहि बर्म नारायणात्कम् ।

यथाह्त्ततायिनः शक्रन् येन गुप्तोह्जयन्मुधे ॥ २ ॥

श्रीशुक उवाच ।

वृतः पुरोहितस्त्राष्ट्रो महेंद्रायानुपृच्छते ।

नारायणाख्यं बर्माह् तदिहैकमनाः शृणु ॥ ३ ॥

विश्वरूप उवाच ।

धौताञ्ज्विपागिराचम्य सपवित्र उदङ्मुखः ।

कृतस्वाङ्गकरन्यासो मन्त्राभ्यां वाग्यतः शुचिः ॥ ४ ॥

नारायणमयं बर्म सन्नह्येन्द्रय आगते ।

पादयोजार्जानुनोरुवोरुदरे हृदयथोरसि ॥ ५ ॥

मुखे शिरस्यानुपूर्व्यादोङ्कारादीनि विन्यसेत् ।

ॐ नमो नारायणायेति विपर्ययमथापि वा ॥ ७ ॥

करन्यासं ततः कुर्याद्वादशाक्षरविद्या ।

प्रणवादिकारान्तमञ्जुल्यञ्जुष्ठपर्वसु ॥ ९ ॥

न्यसेद्धृदयं ओङ्कारं विकारमनु मूर्धनि ।

षकारं तु ब्रवोर्मध्ये णकारं शिखया दिशेत् ॥ ८ ॥

बेकारं नेत्रयोर्युञ्ज्यान्नकारं सर्वसन्धिषु ।

मकारमञ्जमुद्दिश्य मञ्जमूर्तिर्भवेद्बुधः ॥ ९ ॥

सर्विसर्गं फडन्तं तत् सर्वदिक्खु विनिदिशेत् ।

ॐ विष्णवे नम इति ॥ १० ॥

आत्मानं परमं ध्यायेद्ध्येयं षट्शक्तिभिर्युतम् ।

विद्यातेजस्तपोमूर्तिमिमं मञ्जमुदाहरेत् ॥ ११ ॥

ॐ हरिर्विदध्यान्म सर्वरक्षां

न्यस्तान्त्रिपद्मः पतगेन्द्रपृष्ठे ।

दरारिचर्मासिगदेषुचाप-

पाशान्दधानोऽष्टगुणोऽष्टबाहूः ॥ १२ ॥

जलेषु मां रक्षतु मत्स्यमूर्ति-
यादोगणेश्या वरुणस्य पाशात् ।
स्थलेषु मायावट्टुवामनोऽव्यात्
त्रिविक्रमः खेऽवतु विश्वरूपः ॥ १७ ॥

दुर्गेषुट्टिव्याजिमुखादिषु प्रभुः
पायान्नुसिंहोऽसुरयुथपारिः ।
विमुञ्चतो यस्य महाद्विहासं
दिशो विनेदुर्न्यपतंश्च गर्भाः ॥ १८ ॥

रक्षतुसौ माध्वनि यजुःकल्लः
स्रदंष्ट्रयोनीतधरो वराहः ।
रामोऽद्विकृष्टेषुथ विप्रवासै
सलक्ष्मणोऽव्याद्वरताग्रजोऽस्मान् ॥ १९ ॥

मामुग्रधर्मादखिलांप्रमादा-
न्नारायणः पातु नरश्च हासात् ।
दत्तुयुगोदथ योगनाथः
पायान्नुनेशः कपिलः कर्मबन्धात् ॥ २० ॥

सनत्कुमारोऽवतु कामदेवा-
दधयशीर्षा मां पथि देवहेलनात् ।

देवर्षिवर्यः पुरुषार्चनान्तरात्

कूर्मो हरिर्मां निरयादशेषात् ॥ १७ ॥

ध्वञ्जतिर्भगवान्पात्रपथ्या-

द्वन्द्वान्द्रुयादृषतो निर्जितात्मा ।

यञ्जश्च लोकान्दवताङ्गनाम्ना-

द्वलो गणाङ्क्रेषुवशादहीन्द्रः ॥ १८ ॥

द्वैपायनो भगवान्प्रबोधा-

द्वुद्धस्तु पात्राङ्गप्रमादात् ।

कङ्किः कलेः कालमलाङ्गप्रपातु

धर्मावनायोरुक्तवतारः ॥ १९ ॥

मां केशवो गदया प्रातरव्या-

द्वोविन्द आसङ्गवमातुवेणुः ।

नारायणः प्राङ् उदात्तशक्ति-

र्मध्यन्दिने विष्णुररीन्द्रपाणिः ॥ २० ॥

देवोऽपराह्णे मधुहोत्रधरा

सायं त्रिधामावतु माधवो माम् ।

दोषे हृषीकेश उतार्धरात्रे

निशीथ एकोऽवतु पद्मनाभः ॥ २१ ॥

श्रीवत्सधामापररात्र ईशः
प्रतुयस ईशोऽसिधरो जनार्दनः ।
दामोदरोऽव्यादनुसन्ध्यं प्रभाते
विश्वेश्वरो भगवान् कालमूर्तिः ॥ २२ ॥

चक्रं युगान्तानलतिग्नेमि
भ्रमं समन्ताद्भगवंप्रयुक्तम् ।
दन्दङ्गि दन्दङ्ग्यरिसैन्यामाशु
कम्पं यथा वातसथो हताशः ॥ २३ ॥

गदेऽशनिस्पर्शनविस्फुलिङ्गे
निष्पिण्ठि निष्पिण्ठ्यजितप्रियासि ।
कृष्णांशुवैनायकयम्बरम्भा-
भूतग्रहांश्चूर्णय चूर्णयारीन् ॥ २४ ॥

द्वं यातुधानप्रमथप्रेतमातृ-
पिशाचविप्रग्रहघोरदृष्टीन् ।
दरेन्द्र विद्रावय कृष्णपूरितो
भीमस्वनोऽरेहार्दयानि कम्पयन् ॥ २५ ॥

द्वं तिग्मधारसिवरारिसैन्य-
मीशप्रयुक्ते मम ह्यिन्धि ह्यिन्धि ।

चम्बुंषि चर्मङ्गुतचन्द्र ह्यादय

द्विषामघोनां हर पापचम्बुषाम् ॥ २७ ॥

यन्नो भयं ग्रहेभ्योऽहभूतेकतुभ्यो नृत्य एव च ।

सरीसृपेभ्यो दंष्ट्रिभ्यो भूतेभ्योऽहोभ्य वा ॥ २९ ॥

सर्वाण्येतानि भगवन्नामरूपाम्बुकीर्तनात् ।

प्रयान्तु संक्षयं सदो ये नः श्रेयःप्रतीपकाः ॥ २८ ॥

गरुडो भगवान् स्तोत्रस्तोत्रभूतमयः प्रभुः ।

रक्षत्रशेषकुच्छेभ्यो विषुक्त्रेणः स्वनामभिः ॥ २९ ॥

सर्वापद्रव्या हरेर्नामरूपयानायुधानि नः ।

बुद्धीन्द्रियमनःप्राणान्पातु पार्षदभूषणाः ॥ ३० ॥

यथा हि भगवानेव वस्तुतः सदसच्च यत् ।

सत्येनानेन नः सर्वे यान्तु नाशमुपद्रवाः ॥ ३१ ॥

यथैकाग्र्यानुभावानां विकल्परहितः स्वयम् ।

भूषणायुधलिङ्गाख्या धत्ते शक्तीः स्वमायया ॥ ३२ ॥

तेनैव सत्यमानेन सर्वज्ञो भगवान् हरिः ।

पातु सर्वैः स्वकैर्नः सदा सर्वत्र सर्वगः ॥ ७३ ॥

विदिम्बु दिम्बुर्धर्मधः समन्ता-

दन्तवर्हिर्भगवान्नासिंहः ।

प्रहापयं।ल्लोकभयं स्वनेन

स्वतेजसा ग्रन्तसमन्ततेजाः ॥ ७४ ॥

मघवन्निदमाख्यातं वर्म नारायणात्कम् ।

विजेम्यस्यङ्गसा येन दंशितोहसुरयूथपान् ॥ ७५ ॥

एतद्धारयमाणस्तु यं यं पश्याति चम्बुषा ।

पदा वा संस्पृशेत्सद्यः साध्वसांस विमुच्यते ॥ ७६ ॥

न कुतश्चिद्वयं तस्य विद्यां धारयतो भवेत् ।

राजदस्युग्रहादिभ्यो व्याघ्रादिभ्यश्च कर्हिचित् ॥ ७७ ॥

इमां विद्यां पुरा कश्चित्केशिको धारयन् द्विजः ।

योगधारणया स्वाङ्गं जहौ स मरुध्वनि ॥ ७८ ॥

तस्योपरि विमानेन गन्धर्वपतिरेकदा ।

यस्यौ चित्ररथः स्त्रीभिर्वृतो यत्र द्विजम्बुधः ॥ ७९ ॥

गगनान्यपतंसद्यः सविमानो ह्यवाङ्मिराः ।

स बालखिल्यवचनादस्थीन्यादाय विस्मितः ।

प्राप्त्य प्राचीसरस्रत्यां स्नात्वा धाम स्वमवगतं ॥ ४० ॥

श्रीशुक उवाच ।

य इदं शृणुयात्काले यो धारयति चादृतः ।

तं नमस्यन्ति भूतानि मुच्यते सर्वतो भयात् ॥ ४१ ॥

एतां विद्यामधिगतो विश्वरूपाच्छतक्रतुः ।

त्रैलोक्यलक्ष्मीं बुभुजे विनिर्जित्य मधेऽसुरान् ॥ ४२ ॥

॥ इति श्रीमद्भागवतमहापुराणे पारमहंस्यां संहितायां

षष्ठस्कन्धे नारायणवर्मकथनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

Last updated त्oday

<http://sanskritdocuments.org>

% File name : narayana-kavacha.itx
% Category : kavacha
% Location : doc_vishhnu
% Author : Maharshi Vyas
% Language : Sanskrit
% Subject : philosophy/hinduism/religion shhashhThaskandhe naaraayaNavarmakathana.n
naamaashhTamo.adhyaayaH
% Description-comments : bhAgavatamahApurANa paaramaha.nsyaa.n sa.nhitaayaa.n
% Latest update : January 19, 1999
% Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com
% Site access : http://sanskritdocuments.org
%
% This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study
% and research. The file is not to be copied or reposted for promotion of
% any website or individuals or for commercial purpose without permission.
% Please help to maintain respect for volunteer spirit.
%

We acknowledge well-meaning volunteers for Sanskritdocuments.org and other sites to have built the collection of Sanskrit texts.

Please check their sites later for improved versions of the texts.

This file should strictly be kept for personal use.

PDF file is generated [October 13, 2015] at Stotram Website